

opovědi samé, nevedlo by to k jiným důsledkům, než k nimž dospěl rekursní soud. Jednatel onen, zde Hugo J., mohl by tím odvolati opověď jen za sebe, což jest totéž, jakoby ji byl hned od původu svým jménem nepodal, pokud se týče nepodepsal. Tím by se ovšem prohřešil proti své smluvní povinnosti a proti předpisu §u 9 zákona ze dne 6. března 1906, čís. 58 ř. zák. a ručil by po případě společnosti za škodu tím vzešlou po rozumu §u 25 uvedeného zákona, neboť, třebaže pravidelná činnost jednatele počíná teprve okamžikem, kdy společnost nabyla právní jsočnosti, t. j. po zápisu do obchodního rejstříku (§ 2 zák. čís. 58/1906), náleží jim přes to již po zákonu, by určitá nutná právní jednání vzhledem k příští společnosti s r. o. předsevzali již v období zakládacím. A k tomu náleží mimo jiné také, by podepsali opověď k zápisu do obchodního rejstříku (§ 9 zák.). Schází-li tudíž podpis některého z jednatelů nebo byl-li odvolán, nemůže býti na základě neúplné opovědi zápis povolen a proto právem rekursní soud uznal, že nelze zápis povoliti, pokud nedostatek podpisu opovědi všemi jednatelemi, jenž nastal odvoláním podpisu Hugona J-a, nebude odstraněn.

Čís. 6958.

Potvrdil-li odvolací soud rozsudek prvního soudu, přisuzující zažalovanou pohledávku, pouze částečně, lze zajišťovací exekuci podle §u 371 čís. 1 ex. ř. povoliti ohledně části žalobního nároku přiznané srovnalými rozsudky obou nižších soudů.

(Rozh. ze dne 6. dubna 1927, R I 80/27.)

Návrh na exekuci ku zajištění pohledávky 9.888 Kč 90 h a útrat sporu první stolice 1.568 Kč 84 h s o u d p r v é s t o l i c e zamítl, r e k u r s n í s o u d exekuci povolil. D ů v o d y: Prvý soud zamítl návrh na povolení zajišťovací exekuce, jelikož prý tu není předpokladů §u 370 ex. ř. zejména, že nebylo soudu osvědčeno, že by bez povolení této exekuce ku zajištění byla dobytelnost soudně přiznané peněžní pohledávky zmařena nebo značně stížena. Při tom však první soud přehlédl, že rozsudek první stolice co do 9.888 Kč 90 h z pohledávky vymáhající straně přisouzené s přísl. a co do 1.568 Kč 84 h útrat první stolice byl rozsudkem odvolacího soudu ze dne 2. listopadu 1926 potvrzen a že proti rozhodnutí tomu podáno jest dovolání, tak že podle §u 371 čís. 1 ex. ř. ve znění čl. VIII. čís. nař. ze dne 1. června 1914, čís. 118 ř. zák. exekuce zajišťovací bez jakéhokoliv osvědčení ohrožení pohledávky soudem přisouzené jest přípustná a proto odůvodněné stížnosti bylo vyhověti.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Rekursní soud správně uznal, že jest zajišťovací exekuce co do části zažalovaného nároku 9.888 Kč 90 h s přísl. a co do útrat první stolice

1.568 Kč 84 h ve smyslu Šu 371 čís. 1 ex. ř. ve znění čl. VIII. čís. nař. ze dne 1. června 1914, čís. 118 ř. zák. přípustna i bez osvědčení ohrožení pohledávky, poněvadž v tomto rozsahu byl potvrzen rozsudek soudu první stolice rozsudkem odvolacího soudu. Nelze sdíletí právní názor rekurentčin, že by ustanovení Šu 371 čís. 1 ex. ř. v uvedeném znění bylo vykládati tak, že zajišťovací exekuci lze bez osvědčení nebezpečí ve smyslu Šu 370 ex. ř. povolití jen tehdy, byl-li rozsudkem odvolacího soudu potvrzen rozsudek soudu procesního v celém rozsahu. Názor tento příčí se úmyslu zákona, neboť uvedeným předpisem mělo býti zřejmě umožněno, by strana, pokud nárok její byl již dvěma rozsudky postaven na jisto a tím, třeba ne ještě právoplatně uznán, přece aspoň ve vyšší míře osvědčen, než pokud se zakládal jen na rozsudku první stolice — mohla dojíti bez dalšího zajištění tohoto svého nároku. Není příčiny, by se rozlišovalo, zda rozsudky soudů nižších stolic přisoudily žalobci (vymáhajícímu věřiteli) celý zažalovaný nárok, či jen jeho část, a proč by neměl býti v tomto případě vymáhající věřitel účasten výhody, kterou zákon co do povolení zajišťovací exekuce poskytuje, byl-li rozsudek soudu první stolice plně potvrzen rozsudkem soudu odvolacího.

Čís. 6959.

Pokud nesplnění depuračního závazku prodátelem jest důvodem k zadržení nedoplatku kupní ceny (§ 1052 obč. zák.).

(Rozh. ze dne 6. dubna 1927, R I 198/27.)

Proti žalobě prodatelů proti kupiteli o zaplacení nedoplatku kupní ceny namítl žalovaný, že prodatelé nedostáli dosud své smlouvou převzaté depurační povinnosti (čl. III. smlouvy) a že neodstranili kamene a kořenů z prodaného pozemku (čl. VIII. smlouvy). **P r o c e s n í s o u d p r v é s t o l i c e** uznal podle žaloby. **O d v o l a c í s o u d** zrušil napadený rozsudek a vrátil věc prvnímu soudu, by vyčkaje pravomoci ji znovu projednal a rozhodl.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl rekursu žalovaného, k rekursu žalobce zrušil napadené usnesení odvolacího soudu, pokud ukládalo prvnímu soudu doplnění řízení o námitce zadržovacího práva podle §u 1052 obč. zák.

D ů v o d y:

Soud odvolací míní, že žalovaný jest oprávněn žalobcům zadržovati z nedoplatku kupní ceny pro neprovedenou dosud depuraci a nesplnění dalšího smluvního závazku uvedeného v odst. VIII. onu část kupní ceny, která jest úměrna majetkové hodnotě těchto nesplněných závazků. V §§ 1052 a 1062 obč. zák. jest vyslovena právní zásada, že k řádnému splnění oboustranných úplatných smluv náleží zpravidla, by bylo plněno navzájem z ruky do ruky, tedy současně, a že může jedna strana za-